

Afscheid Anneke

© Hans Dornseiffen, 2008

Haasje over naar de eindstreep

De bestuurlijke carrière van Anneke Kemper binnen de VGVZ had zijn oorsprong in de katholieke sectorraad. Alleen de goede waarnemer heeft daar overigens iets van kunnen zien. Want binnen een paar vergaderingen was Anneke in 2002 van gewoon sectorraadslid onze afgevaardigde in het AB geworden om in één moeite door in een perfect uitgevoerde haasje-over tot voorzitter van de VGVZ te worden gekozen. Ze nam het estafettestokje over van haar illustere voorganger Ton Hanrath. Nu, na acht jaar, is het aan haar om het stokje weer over te geven. Daarmee is ze de eerste voorzitter van de VGVZ sinds mensenheugenis die de eindstreep haalt.

Ging dat helemaal zonder kleerscheuren? Nee. En Anneke zal de eerste zijn om dat te erkennen. Een voorzitter van een kleine maar complexe vereniging als de VGVZ staat middenin een speelveld waarop allerlei krachten inwerken. Misschien is het wel net als skiën. Een sport waarbij zwaartekracht en snelheid je allerlei kanten op willen duwen, en niet altijd dezelfde. Een beetje risico nemen hoort erbij om die sport goed te kunnen beoefenen. Dat houdt het ook spannend. Maar waar de grenzen liggen van wat je aankunt, en hoeveel krachten je kruisbanden aankunnen, weet je soms pas als je met je neus in de sneeuw ligt. Dan moet je weer opklauteren en zien dat je weer op die lange latten komt te staan. Daar ga je weer, op weg naar je einddoel.

Voor Anneke was er zo'n moeilijk moment halverwege haar voorzitterschap. De instelling van het beroepsregister riep zoveel krachten op, dat ze de bocht niet meer hield. Maar het typeert de strijder die ze is, dat ze zich oprichtte op de bestuurlijke lange latten en de afdaling voortzette. In een iets rustiger tempo, dat wel. Maar vastbesloten om als voorzitter de eindstreep te halen, en met een mengeling van standvastigheid en Twentse koppigheid.

Anneke heeft een belangrijke rol gespeeld in een belangrijke periode van onze beroepsvereniging. We danken haar voor haar inzet en voor haar beste krachten die ze acht jaar aan de VGVZ heeft willen geven. Als ze nu na die acht jaar slalommen omhoog kijkt naar waar we vandaan kwamen, zal ze met tevredenheid mogen vaststellen: het was een hele afdaling, maar die reuzenslalom is op een goede manier beëindigd. En sportief als ze is, weet ze tegelijkertijd: morgen is er weer een wedstrijd. Maar die is voor haar opvolger. Ze mag het stokje met voldoening (en misschien ook een zucht van verlichting) aan Simon Evers overgeven. En wellicht zal ze hem een wijze raad meegeven: denk aan je kruisbanden.

Joost Verhoef,
Voorzitter katholieke sectorraad